

नित्यचौ

ध्वत्सरं क्रियाज्ञानियस्व पुंसोऽभिजायते ।
तस्यावलोकनान् सूर्यो निरीक्ष्यः साधुभिः सदा ॥
सृष्टे स्नानं सनेलस्य शुद्धिहेतुर्मेहासने ! ।
पुंसो भवति तस्योक्ता न शुद्धिः पापकर्मणः ॥”

इति विष्णुपुराणे ३ अंशे १८ अध्यायः ॥ * ॥
चतारौ नित्यकर्मकरणनिषेधो यथा,—
“जानुद्धं चतजे जाति नित्यकर्म न चाचरेत् ।
नेमित्तकश्च तदधःसवदक्तो न चाचरेत् ॥
सूतके च समुत्पन्नं चरकर्मणि मैथुने ।
धूमोहारे तथा वान्तौ नित्यकर्मणि संख्येत् ॥
द्रव्ये भुक्ते त्वजीये च नैव भुक्त्वा च किञ्चन ।
कर्म कुर्वान्नरो नित्यं सूतके षटके तथा ॥
पत्रं पुष्यश्च ताम्बूलं भेषजत्विन कल्पितम् ।
कणादिपिप्यल्यन्तश्च फलं भुक्त्वा न चाचरेत् ॥
जलस्यापि नरमेष्ट । भोजनाद्भेषजादते ।
नित्यक्रिया निषर्षेत सद्य नैमित्तिकैः सदा ॥
जलौकां गूटपादश्च क्षामिगूटपादादिकम् ।
कामाहम्भेन संसृज्य नित्यकर्मणि संख्येत् ॥
विशेषतः शिवापूर्जां प्रमीतपितृको द्विजः ।
यावद्वत्सरवषण्णं मनसापि न चाचरेत् ॥
महागुरुनिपाते तु काम्यं किञ्चिन्न चाचरेत् ।
आर्त्विज्यं ब्रह्मयज्ञश्च आहं देवयुतश्च यत् ॥
गुरुमात्तिय विप्रश्च प्रहृष्टैव च पाणिना ।
न कुर्वान्नित्यकर्मणि रेतःपाते च भैरव ! ॥”

इति कालिकापुराणे ५४ अध्यायः ॥

नित्यचौरं, स्त्री, (नित्यं कालाकालाभावतो राग-
प्राप्तत्वात् सदातनं चौरम् ।) वैधेतरचौरम् ।
रागप्राप्तकेशच्छेदनम् । यथा,—

“चूडोदिते तिथावृत्ते बुधेन्दोर्द्वैवसे नरः ।
नित्यचौरं प्रकुर्वीत जन्मभासे न तु कश्चित् ॥”
इति ज्योतिःशास्त्रकारः ॥ * ॥

राजमार्तच्छे तु ।

“न ज्ञानमात्रगमनोत्सुकभूमिताना-
मभ्यक्तमुक्तरणकालनिवासनानाम् ।
सन्ध्या निशाशुनिकुजाकदिनेषु रिक्ते
चौरं हितं प्रतिपदद्भि न चापि विद्याम् ॥”

इति ज्योतिःशास्त्रम् ॥ * ॥

तत्र मासाः सौराः भाद्रपौषचैत्रा निविद्धाः
जन्ममासोऽपि निविद्धः तद्विदरे विहिताः ।
वारस्तु बुधसोमयोर्विहितः । सामगर्वा मङ्गल-
वारोऽपि । तिथयस्तु नन्दारिक्तापूर्णिमामा-
वास्याष्टमौमिना विहिताः । नचत्राणि रेवत्य-
श्विनी पुष्यः धनिष्ठा ज्येष्ठा श्रवणा स्वाती हस्ता
मृगशिरः शतभिषा पुनर्वसुः चित्रा । राजा-
देशे द्विजदेशे विवाहे षट्षटकाशौचं नित्य-
मोक्षे यज्ञकर्मणि परीक्षायां निविद्धमासादि-
ष्वपि कार्यम् । अशक्तश्चेत्त्रिविद्धेऽपि दिने ।
“केशध्वमाननैपुरं पाटलिपुत्रं पुरीमहीच्छ-
त्राम् ।

दितिमदितिश्च स्मरतां चौरविधौ भवति
कल्याणम् ॥”

रथुत्रायं कार्यम् । इति ज्योतिषम् ॥

नित्यान

नित्यगतिः, पुं, (नित्यं गतिरस्येति ।) वायुः । इति
हेमचन्द्रः । ४ । १७२ ॥ (यथा, महाभारते ।
७ । ४५ । २२ ।

“यथा वायुर्नित्यगतिर्जलदानं शतशोऽम्बरे ॥”
नित्यदा, अ, (नित्य + दाच् ।) सर्वदा । यथा,—
“पुण्यं मधुवनं तत्र सात्त्रिधं नित्यदा हरैः ॥”

इति श्रीभागवते ४ स्कन्धः ॥
नित्यदानं, स्त्री, (नित्यं दैनन्दिनं दानम् ।) प्रति-
दिनकर्तव्यदानम् । यथा, गरुडपुराणे ।

“नित्यं नैमित्तिकं काम्यं विमलं दानमीरितम् ।
अह्यह्यहनि यत् किञ्चिद्दीयतेऽनुपकारिणे ॥
अग्राह्यश्च फलं तत् स्याद्ब्राह्मणाय तु नित्य-
कम् ॥”

नित्यप्रलयः, पुं, (नित्यः प्रलयः ।) चतुर्विध-
प्रलयान्तर्गतप्रलयविशेषः । यथा,—
“नित्यः सदैव जातानां यो विनाशो दिवानिशम् ॥”

इति विष्णुपुराणे १ अंशे ७ अध्यायः ॥
“सदैव दीपज्वालावत् सातत्येन जातानां दिवा-
निशं यो विनाशः स नित्यः ॥” इति तट्टीकार्या
खामी ॥

नित्ययौवना, स्त्री, (नित्यं स्थिरं यौवनं यस्याः ।)
द्रौपदी । इति हेमचन्द्रः । ३ । ३७४ ॥ (नित्यं
यौवनं यस्येति ।) स्थिरयौवने, त्रि ॥

नित्यवैकुण्ठः, पुं, (नित्यः सनातनो वैकुण्ठः ।)
विष्णोः स्थानविशेषः । यथा,—
“जहं नभसि संविष्टो नित्यवैकुण्ठ एव च ।

आत्माकाशसमो नित्यो विसृत्तश्चन्द्रविम्बवत् ॥
ईश्वरेष्वासुसुद्गतो नित्यश्च निराश्रयः ।
आकाशवत् सुविस्तारश्चाच्छरत्ननिर्मितः ।
तत्र नारायणः श्रीमान् वनमाली चतुर्भुजः ।
जम्बोसरस्वतीगङ्गातुलसीप्रतिरीश्वरः ॥
सुनन्दनन्दकुमुदपार्श्वदादिभिरन्वितः ।
सर्वेशः सर्वसिंहेशो भक्तानुग्रहकारकः ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते प्रह्लादखण्डे १५ अध्यायः ॥
नित्या, स्त्री, (नित्य + टाप् ।) पार्वती (यथा,
मार्कण्डेये । ८५ । ८ ।

“रौद्राये नमो नित्यायै गौर्वै धात्रे नमो नमः ॥”
मनसा देवी । इति शब्दरत्नावली ॥ शक्ति-
विशेषः । अस्या मन्त्रो यथा,—

“वागभवं कामवीजश्च नित्यकिन्मै मरौ पुनः ।
द्रवे वद्विभ्रधूमन्त्रो दादशार्णोऽयमीरितः ॥”
ध्यानं यथा,—

“अर्द्धेन्द्रमौलिमरुणाममराभिवन्द्या-
सम्भोजपाशस्त्रिपूर्णाकपालहस्ताम् ।
रक्ताङ्गरागरसनाभरणां चिनेत्रां
ध्यायेच्छिवस्य वनितां मद्विज्जलाङ्गीम् ॥”

इति तन्त्रसारः ॥
(तन्त्रविशेषः ।) यथा, महासिंहसारस्तते ।
“गणेशशिवविष्णोत्तमं नित्यातनं शिवागमम् ॥”

नित्यानध्यायः, पुं, (नित्यं सर्वथा यथा तथा अन-
ध्यायः अध्ययनाभावः ।) सर्वथा वर्जनीयवेद-
पाठनादिः । यथा,—

नित्यान

“इमान्निवमनध्यायानधीयानो विवञ्जयेत् ।
अध्यापनश्च कुञ्चाश्चः शिष्यानां विधिपूर्वकम् ॥
कार्यसवेरनिवे रात्रौ दिवा पांशुसम्बन्धे ।

एतौ वर्षाखनध्यायावधायज्ञाः प्रचक्षते ॥
विद्युत्सन्ततवर्षेषु महोक्त्वाणाश्च संख्ये ।
आकालिकमनध्यायमेतेषु मनुरब्रवीत् ॥

एतांस्त्वभ्युदितान् विद्यात् यदा प्रादुर्भूतामिषु ।
तदा विद्यादनध्यायमृशौ चाभ्यदर्शने ॥
निर्घाति भूमिचलने ज्योतिषाद्योपसर्चने ।

एतानाकालिकान् विद्यादनध्यायानृतावपि ॥
प्रादुर्भूतेष्वभिषु तु विद्युत्सन्ततनिखने ।
सज्योतिः स्यादनध्यायः शेषे रात्रौ यथा दिवा ॥

नित्यानध्याय एव स्यादध्यायेषु नगरेषु च ।
धर्मनैपुण्यकामानां प्रतिगम्ये च सर्वदा ॥
अन्तर्गतश्रवे यामे दृष्यन्त्य च सन्निधौ ।
अनध्यायो रूढ्यामाने समवाये जनस्य च ॥

उदके मध्यरात्रे च विष्णुवस्त्रं विसर्जने ॥
उच्छिष्टः आहृष्टकृत् चैव मनसापि न चिन्तयेत् ॥
प्रतियह्य द्विजो विद्वानेकोऽदृष्टश्च केतनम् ।
जहं न कौर्त्तयेद्ब्रह्म राशो राहोश्च सूतके ॥

यावदेकातुदृष्टस्य मन्त्रो वेपश्च तिष्ठति ।
विप्रस्य विदुषो देहे तावद्ब्रह्म न कौर्त्तयेत् ॥
श्रयानः प्रौढपादश्च हस्ता चैवावसक्तधिकाम् ।
नाधीयीतामिधं जग्ध्वा सूतकान्नाद्यमेव च ॥

नीहारे वाणशब्दे च सन्ध्योरेव चोभयोः ।
अभावास्याचतुर्दशयोः पौर्णमास्यष्टकासु च ॥
अभावास्या गुरुं हन्ति शिष्यं हन्ति चतुर्दशौ ।
ब्रह्माष्टकापौर्णमास्यौ तस्मात्पाः परिवर्जयेत् ॥

पांशुवर्षे दिशां दाहे गोमायुर्विरते तथा ।
श्वखरोष्ट्रे च खति पङ्क्तौ च न पठेद्द्विजः ॥
नाधीयीत शशानान्नि यामान्नि गोत्रजेऽपि वा ।
वसिला मैथुनं वासः आह्निकं प्रतिशुभ्य च ॥

प्राणि वा यदि वाप्राणि यत् किञ्चित् आह्निकं
भवेत् ।
तदालभ्याप्यनध्यायः पाण्यस्यो हि द्विजः
सूतः ॥

चौरैरुपभुते ग्रामे सम्भ्रमे चाभिकारिते ।
आकालिकमनध्यायं विद्यात् सर्वान्भुतेषु च ॥
उपाकर्मणि चोत्सर्गे त्रिरात्रं क्षेपणं सूतम् ।
अष्टकासु त्वहोरात्रत्वन्तासु च रात्रिषु ॥

नाधीयीताश्वमारुहो न उच्यं न च हस्तिनम् ।
न नावं न खरं नोष्ट्रं नैरिणस्यो न यानगः ॥
न विवादे न कलहे न सेनायां न सङ्गरे ।
न शुक्तमात्रे नाजीये न वमित्वा न सूतके ॥

अतिथिश्चाननुज्ञाप्य मारुते वाति वा भृशम् ।
रुधिरं च सुते गात्राच्छ्लेष्ये च परिच्यते ॥
सामध्वनाद्यग्यजुषी नाधीयीत कदाचन ।
वेदस्थाधीत्य वाप्यन्तमारुत्यकमधीत्य च ॥

ज्वरेऽपि देवदेवतो यजुर्भेदस्तु माणुषः ।
सामदेहः सूतः पित्रास्तस्मात्साम्युर्ज्वनिः ॥
एतद्विदन्तो बह्वं सज्योनिर्ज्वर्धमन्वहम् ।
क्रमतः पूर्वमभ्यस्य पश्चाद्देवप्रोयते ॥